

ΛΟΞΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΘΗΝΑ 1938-ΤΟ ΛΙΜΑΝΑΚΙ

ΤΡΙΑ ΚΡΙΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ « ΠΟΛ. ΜΟΙΧΩΒΙΤΗ

«Η ΑΘΗΝΑ ΤΟΥ 1938»

Διεδέχθη εἰς τὸ «Ἀθηναϊκόν» τὴν ἀτυχήσασαν (διότι ἐν εἰς συνελήφθη καὶ ἀκυροφρήθη) ἐπιθεώρησιν τοῦ ἰδίου συγγραφέως «Γυναῖκες καὶ Λευλεύδια». Ἀνεβιβάσθη τὸ Σάββατο. Βισοτικὰ θέματα καὶ κῆτη. Μὲ ἀσυγκρίτως, ἔμως, καλλυτέρη τύχη. Ὁ κ. Γιαννευκάκης (τὸ σατυρικὸ ταλέντο τοῦ ὁποῖου ἔχουν καταστῆσαι γνωστὸ καὶ ἔχουν καθιερώσει ὡς συχνότατα ἀμίμητο καὶ πάντοτε ἐξυπνέτατο τὰ εὐθυμογραφήματα τοῦ «Ἀριστοφάνη», «Διογένη» κτλ., ψευδώνυμ μετὰ τὰ ὁποῖα ὡς γνωστὸν γράφει συνήθως ὁ καλύτερος τῶν σημερινῶν μας εὐθυμογράφων) εἰς τὴν «Ἀθῆνα» τοῦ 1938» δὲν ἔδωκε θέματα ὅτι μπορεῖ νὰ δώσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ, ἢ σατυρικήν του διάθεσιν, τὸ ταλέντο τοῦ. Ἐδωκεν ἔμως ἐν πάσῃ περιπτώσει μιὰ ἐπιθεώρησι πού ἀρέσει εἰς τὸ θεατρικὸν κοινὸν πολὺ, ὅπως ἀποδεικνύει ἡ ὑπεδοχὴ τῆς ὁποίας ἔτυχε καὶ αἰ γενναϊόταται εἰσπράξεις τὰς ὁποίας πραγματοποιεῖ ἔκτοτε.

Τὰ μπαλλέτα τῆς εἶνε ἕκτακτα. Ἐνα ἰσπανικόν, μετὰ τὴν κ. Φωφῶ Λευκῆ, περισσότερο μπριόζα καὶ δαιμονιομένον ἀκούραστον ἀπὸ κάθε ἄλλῃ φορᾶ, εἶνε ὅσο παίρνει κεφάλαιον. Ἐνα κωμικόν, μετὰ τὴν δεσποινίδα Ντιριντάσου, πού ἐξελλίσσεται ἐλοένα, εἶνε ἀνεπιφύλακτα χαιρωμένον. Ἡ «Ἱστορία τοῦ χοροῦ» (Ζαζᾶ Μπριλάντη, Καίτη Βερώνη, μπαλλέτο) εἶνε ἕνα νόμμερο κομψότατο. Μιὰ μπαλλερινούλα (τὸ ἐπιθετό τῆς εἶνε ἀγνωστον, ἀλλὰ ἀπὸ κειρὸ τὴν ἀκούω νὰ τὴν λέν ὄλοι «τὸ Ἠλεκτράκι») χορεύει εἰς τὸ νόμμερο αὐτὸ ὡς Μενιδιάτης μιὰ... ρούμπα πραγματικὰ ξεκαρδιστική. Ἡ κυρία Κοτοπούλη, ἕνα ἔραδον πού παρακολουθοῦσαμε μαζί, πρὸ μηνῶν, μιὰ ἄλλῃ ἐπιθεώρησι, εἶχε ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν μου εἰς τὸ κωμικὸν ταλέντο αὐτῆς τῆς μπαλλερινούλας, πού εἶχε διακρίνει ἡ μεγάλη μας καλλιτέχνης καὶ τὰ πράγματα, ὅπως ἦτο ἐπομένον, ἰδοὺ ὅτι τὴν δικαίωνουν ἀπόλυτα.

Πολὺ καλὸ τὸ «φινάλε» τῆς πρώτης πράξεως. Οἱ τύποι τῆς παλαιᾶς Ἀθήνας (ἀπὸ νεοκράτη, Μαιρῆς καὶ Μιμήκου, κιντᾶμ Πρ., Μπαίραχτάρη καὶ Λιοντάρη — ὁ κ. Αὐλωνίτης δημιουργεῖ ἕναν Λιοντάρη ψευτοπαλληκάρᾳ ἀμίμητο — μέχρι... Δελλαπατρίδη) εἶνε διασκεδαστικώτατοι. Ἀρέσουν καὶ εἰς ὄσους τοὺς ἐγνώρισαν καὶ ἔτσι τοὺς (Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἐναθμεῦνται, καὶ εἰς ὄσους τῶν τῶν μαθάνουν διότι εἶνε ἀρκετὰ νέοι ὥστε νὰ μὴ τοὺς ἔχουν γνῶρισι.